

هو الله سبحانه

الملك لله

يا محمد يا على

(1) فرمان همیون شرف نفاذ یافت آنکه ایالت و شوکت پناه ابہت و نصفت دستکاه شهامت و بسالت انتباہ (2) عدده الوزراء العظام چیاچیوس وزیر صایب تدبیر و مشیر صافی ضمیر عالیحضرت ثریا منزلت پادشاه ججحاء ستاره سپاه (3) خورشید کلاه فرنگستایان پناه اعظم سلاطین بلند مکان^۱ مسیحیه^۲ افحم خواقین عظیم الشان^۳ عیسویه^۴ فرمانفرمای مالک له بوفور حرام (4) و الطاف بیکران^۵ شاهانه^۶ و صنوف مکارم و اعطاف بی پایان^۷ پادشاهانه^۸ معزز و ممتاز کشته توجه خاطر آفتاب مادر همایون^۹ ما^{۱۰} (5) را بارتقاء شان و اعتلاء مرتبه و مکان خود باعلی در جه تصور نموده بداند که عربیضه اخلاص آئین آن وزیر صایب تدبیر که مصحوب^{۱۱} حمار حمو املس^{۱۲} ایلچی (6) ارسال داشته بود ایلچی حزبور در پایه سریر اعلی جهان فانی را بدرود نموده نایب مشارالیه عربیضه آن ایالت پناهرا بنظر اشرف رسانیده (7) مضامین آن که مشعر بر تحریک سلسلة دوستی جانبین بود خاطر نشان نواب همایون ما کردیده حقیقت اخلاص و نیکو خواهی ان عدده الوزراء العظام (8) ظاهر کردید انشاء^{۱۳} الله تعالی^{۱۴} ازینجانب نیز در لوازم محبت و دوستی تقصیری واقع نخواهد شد آن وزیر صایب تدبیر بدستور در (9) از دیاد مواد محبت و اتحاد طرفین کوشیده ملتمنسات و مدعیاتی که داشته باشد بلا حجاب عرض نماید که بعز انجاح (10) و شرف

اسعاف مقرونست تحریراً

^۱ فی شهر شوال ختم بالخیر و الاقبال سنہ سیع و خمسین و الف^۲